

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Dagbøger i udvalg 1834-1846

Citation: Kierkegaard, Søren: "Dagbøger i udvalg 1834-1846", i Kierkegaard, Søren: *Dagbøger i udvalg 1834-1846*, udg. af Jørgen Dehs ; Niels Jørgen Cappelørn , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1992, s. 338. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kierkegaard03val-shoot-idm139969846669024/facsimile.pdf> (tilgået 23. juli 2024)

Anvendt udgave: Dagbøger i udvalg 1834-1846

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

ske Majestæt med det førtroelige Da, derfor er der hell. ingen Alvor i denne Spøg.

81 Der er et Sted herude i Gribs-Skov som hedder Otteveiskrogen. Det Navn behager mig særdeles meget.

82 Jo mere et Msk. formaaer at gjemme, desto flere Metamorphoser kan hans Liv faae, jo mere han formaaer at erindre, desto guddommeliggere bliver hans Liv.

83 Det er curiøst nok. Hiint lille Forord til de «to Prædikener» havde jeg besluttet at forandre, fordi det forekom mig at skjule en vis aandelig Erotik i sig, og fordi det faldt mig saa overordentlig besværligt at hengive mig saa fredeligt, at den polemiske Modsetning ikke er tydelig tilstræde. Jeg iler op i Bogtrykkeriet. Hvad skeer. Sætteren beder for dette Forord. Jeg lse rigtignok lidt af ham, i mit stille Sind derimod tænkte jeg saa kan han jo være den »Enkeltes. Af Glæde herover havde jeg først besluttet kun at lade trykke 2 Exemplarer og forære Sætteren det ene. Der var virkelig noget skjønt i at see hans Bevægelse. En Sætter, som man skulde troe maatte blive nok saa kjed af et Manuscript som en Forfatter!

85 Efter min Død skal Ingen i mine Papirer (det er min Trøst) finde en eneste Oplysning om hvad der egentlig har udfyldt mit Liv; finde den Skrift i mit Inderste, der forklarer Alt, og som ofte gjør hvad Verden vilde kalde Bagateller til uhyre vigtige Begivenheder for mig, og hvad jeg anser for Ubetydelighed, naar jeg tager den hemmelige Note bort, der forklarer det.

86 Paa følgende Maade føler man i vor Tid det Religieuse. Man kvitterer Virkeligheden til Takke med Humør (thi Endeligheden er vel Synd men ikke den, der skal sørges over) og paa den Maade kan man bevare det sundt. Man gaaer ikke i Kloster, men man bliver en Nar i